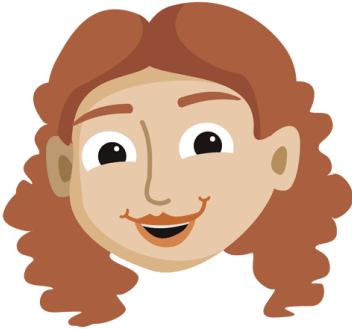

Załącznik nr 2 do Regulaminu konkursu „Europa na moim podwórku”

II KATEGORIA WIEKOWA

(13-16 lat, klasy VII-VIII szkoły podstawowej oraz klasy II-III gimnazjum)

„Labas!

Tak witają się moi rówieśnicy w państwie, w którym mieszkam. Czy domyślasz się skąd pochodzę? Podpowiem Ci, że flaga mojego kraju ma trzy kolory: żółty, zielony i czerwony. Z kolei na naszym godle zobaczysz rycerza z tarczą i mieczem nad głową, który siedzi na białym koniu. Mój kraj ma dostęp do Morza Bałtyckiego i jest stosunkowo mały – liczy niecałe 3 miliony mieszkańców. Domyślasz się już jakiej jestem narodowości? Mam na imię Eglė i jestem Litwinką. „Labas” to po prostu polskie „cześć”.

Moje imię, które dla Ciebie brzmi bardzo nietypowo, jest bardzo popularne na Litwie. „Eglė” oznacza świerk. W ogóle Litwini bardzo lubią nadawać swoim dzieciom imiona, które coś symbolizują. Dlatego mamy dużo osób nazywających się np. Aušra („świt”), Giedrė („pogodna”), Gintaras („bursztyn”), czy Miglė („mgła”). Czasami jest to całkiem zabawie, zwłaszcza jak ktoś woła za tobą: „ej, Świerk, poczekaj na mnie!”.

Mieszkam od urodzenia w Trokach leżących koło Wilna. Moje miasteczko, które liczy niewiele ponad 5 tys. mieszkańców, kiedyś było stolicą Wielkiego Księstwa Litewskiego! Dziś już nie odgrywa szczególnej roli w litewskiej polityce, ale jest dość popularnym celem turystycznych wycieczek. Dlaczego? Bo w Trokach znajduje się m.in. pięknie odrestaurowany średniowieczny zamek, który został zbudowany w XIV w. przez wielkiego księcia litewskiego Kiejstutisa Giedyminowicza, stryja późniejszego króla Polski Władysława Jagiełły. Jest on położony na wyspie na jeziorze Galwe, które zimą tak zamraża, że można

po nim chodzić oraz jeździć na łyżwach lub nartach biegowych! Z tego powodu zamek połączony jest długim drewnianym mostem z częścią mieszkalną Trok.

Moja miejscowość jest jeszcze znana ze względu na mieszkańców w niej Karaimów. Znasz ich? Są oni niewielką grupą etniczną i religijną, która liczy tylko kilka tysięcy osób na świecie, spośród których ok. 1600 osób żyje w Europie! Według badań przodkowie Karaimów mieszkających w Trokach przybyli z Krymu na przełomie XIII i XIV wieku. Ich religią jest Karaimizm, który wywodzi się z judaizmu, ale posiada także wspólne wątki z islamem i chrześcijaństwem. Są oni nazywani "narodem jednej księgi", ponieważ ich wiara opiera się tylko na Starym Testamencie. Dla mnie kolorowe,

karaimskie, drewniane domki położone przy drodze prowadzącej do zamku są najpiękniejsze na świecie! Każdy z nich ma tylko trzy okna wychodzące na ulicę. Co ważne, każde z tych okien oznacza coś innego: jedno jest pozostawione dla Pana Boga, drugie dla innego Karaima, a trzecie dla księcia Witolda w podziękowanie za to, że sprowadził ich na te tereny.

Jeśli kiedyś przyjedziesz do Trok to koniecznie musisz spróbować naszych specjałów! Zacznij od šaltibarščiai, chłodnika litewskiego z buraków, który jest podawany z gotowanymi lub pieczonymi ziemniakami. Na drugie danie radzę Ci za to spróbować didžkukuliai podobnych do polskich kartaczy, kiszki ziemniaczanej, kołdunów albo karaimskich kybynów przypominających pierogi. Z kolei na deser koniecznie musisz zjeść šakotis, odpowiednik polskiego sękacza, który jest przygotowywany tradycyjnymi metodami. Pychota!

Na sam koniec opowiem Ci jeszcze dwa słowa o naszym sporcie narodowym – koszykówce. My Litwini oszaleliśmy na jej punkcie! Ja kibicuję moim zdaniem dwóm najlepszym drużynom koszykarskim w całym kraju – KK Trakai oraz wileńskiemu Lietuvos Rytas, czyli „litewskiemu porankowi”.

A ty, co mi opowiesz o miejscu, w którym mieszkasz? Czekam na list od Ciebie!

Iki, czyli do zobaczenia,

- Eglė."